

τὸς εἶδους ἐγκληματικῇ θάπαλλάσσονται τῆς ἐνοχλήσεως τοῦ νάκούωσι τὰς κραυγὰς τῆς συνειδήσεώς των.

††

Τί περίεργον! Κανένα ἐγγαμὸν φίλον μου δὲν ἐνθυμοῦμαι ποτέ νὰ ἤκουσα προφέροντα τὴν γαλλικὴν παροιμίαν: *En mangeant vient l'appétit.*

††

Φαίνεται ὅτι ἡ φιλοδοξία ἀποκλείει τὴν μνήμην. Ἄλλως οἱ ἐπιθυμοῦντες νάναρθωσιν εἰς τὸ Καπιτώλιον δὲν θὰ ἐλησμονοῦν ὅτι ἂν εἰς αὐτὸ ἐστέφοντο κατὰ προτίμησιν οἱ Καίσαρες, οἱ συνήθεις ὁμῶς κάτοικοι αὐτοῦ ἦσαν αἱ χῆνες.

††

Πάντοτε ἐσκέφθην ὅτι οἱ νυμφευόμενοι χήρας πρέπει νὰ εἶνε χηραδικῆς κόχσεως ἄνθρωποι.

††

Τόσα δείγματα παιδείσεως καὶ τιμιότητος παρέχουσιν ἐκάστοτε οἱ ταχυδρομικοὶ μας ὑπἑλλήλοι, ὥστε πιστεύω ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ καταντήσῃ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν νὰ κρατοῦν τὸ ἀπόρητον καὶ αὐτῶν τῶν γραμμῶν . . . τοῦ ἀλφραδέτου.

Κρέκ

ΚΟΥΚΚΟΙ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΟΣ

Ἐβλεπον μίαν τῶν ἡμερῶν τούτων διερχομένους ἐκ τῆς ὁδοῦ Σταδίου κατὰ στίφη τοὺς ἐφένδρους τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν ἔβλεπον τὴν ἄλκιμον νεότητά τῆς Πελοποννήσου, τὸ λαμπρὸν αὐτῆς παράστημα, τὸν ἐνθουσιασμόν τῆς, καὶ ὑπὸ συγκινήσεως καταληφθεὶς ἀρέθην εἰς τὸν ῥοῦν τῶν σκέψεων, ἀνεπόλησα προσφάτους ἐποχὰς καὶ ἰδοὺ τί ἐνεθυμήθην.

††

Ἦτο ὁ Ἰανουάριος τοῦ 1878. Ὁ λαὸς ἐφοικία καὶ ἠδῆ-μόνει ἐνεκα τῶν ἀπελπιστικῶν εἰδήσεων περὶ τῆς δολοφόνου συνθήκης τοῦ Ἀγίου Στεφάνου καὶ ἐπῆλθον αἱ δύο αἱματηραὶ ἡμέραι τῶν διαδηλώσεων τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς. Διὰ μέσου τῶν θραυσθέντων ὑαλοπινάκων τῶν παραθύρων τῶν ὑπουργῶν τῆς οἰκουμένης ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος εἶδε τὴν κατὰστασίν του. Ἦτο φοβερά! Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς διέβαινε τὰ σύνορα.

Μία φωνὴ ἠκούσθη ἐκ Κωνσταντινουπόλεως: Ἐκπλέει ὁ Χόβαρντ διὰ τὰς ἑλληνικὰς θαλάσσας! Ὁ ἀρνησιπατρὶς Βρετανὸς ἀπὸ τοῦ 1869 ἦτο ἀκόμη τότε τὸ φόβητρον τοῦ Ἐθνους μας.

Ἀμέσως ἐλήφθησαν μέτρα ἐξοπλισμοῦ καὶ ἀμύνης ἐκ τοῦ προχείρου. Ἡ ἱστορικὴ Κοψαχειῖα, τὸ παμπάλαιον τηλεβόλον, ἐτοποθετήθη μετὰ κόπου ἐπὶ τῶν ὀχυρωμάτων διὰ νὰ ἀποκρούσῃ μὲ τὰς βολὰς του τὰ τουρκικὰ θεωρητὰ καὶ οἱ λεμβοῦχοι τοῦ Πειραιῶς μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἐκόμιζον, ἐπιστατοῦντος τοῦ τότε δημάρχου κ. Μουτσόπουλου, τοὺς κοφίνους τοῦ χώματος πρὸς κατασκευὴν τοῦ ὀχυρώματος.

Ποῦ εἶνε τὰ ὀχυρώματα ταῦτα σήμερον; Μόλις σώζονται τὰ ἔγνη των εἰς τοὺς παρὰ τὸν Πειραιᾶ λόφους· περὶ αὐτῶν εὐστοχώτερον δύναται νὰ ρηθῇ τὸ πένθιμον ἐκεῖνο: γῆ εἰ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσει.

Πολεμικὸς ὄργασμός κατέλαβε τὴν πρωτεύουσιν. Ὅλοι διετίλουν ὑπὸ τὸ κράτος πυρετώδους προσδοκίας, ὅλοι ἐσκέπτοντο περὶ τοῦ πρακτέου καὶ γνωρίζω ἕνα φίλον τοῦ ὁποίου τὸ θάρρος ἐφθάσε μέχρι τοῦ σημείου . . . ν' ἀγοράσῃ πέντε

σάκκους παξιμάδι διὰ τὴν ἐνδεχομένην ἀνάγκην ἐν τῇ μελλούσῃ πολιορκίᾳ τῶν Ἀθηνῶν!

Τὸ φάσμα τῆς πρὸ ἐτῶν διαλυθείσης Ἐθνοφυλακῆς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἀλλ' ἀνέστη ὅπως ὁ Λάζαρος μὲ μόνον τὸ σουδάριον. Οἱ πολῖται συνήρχοντο εἰς τὰς πλατείας διὰ νὰ ἐκγυμνασθῶσιν· ἐζήτουν ὅπλα, ἀλλ' ὅπλα δὲν ὑπῆρχον περισσά· ἐζήτουν στολὰς, ἀλλὰ στολαὶ δὲν ὑπῆρχον διόλου.

Τέλος πάντων ὁμῶς ἔπρεπε νὰ εὐρεθῇ ἐν διακριτικῶν σημείων διὰ νὰ γνωρίζωνται οἱ πρόμαχοι τῆς πατρίδος, διὰ νὰ ἔχωσιν αἱ τάξεις αὐτῶν τι τὸ ὁμοιόμορφον. Ὁ εὐφυὴς πιλοποιὸς κ. Λευκαδίτης ἔσχε τότε μίαν φαινήν ιδίαν καὶ ἐφεύρε τοὺς κούκκους.

Ήσαν οἱ κούκκοι ἐκ μέλανος ἀστραχάν, κωνοειδεῖς τὸ σχῆμα, μὲ τὴν κορυφὴν δεδιχαμένην. ὁμοιοὶ πρὸς ἐκείνους οὗς φέρουσι νῦν οἱ ἀγροφύλακες, φέροντες εἰς τὸ ἐμπροσθεν μέρος τὸ κυνὸλευκὸν ἐθνόσημον.

Πάντες ἐσπείσαν νὰ προμηθευθῶσι κούκκους. Οἱ πολῖται πάσης τάξεως καὶ πάσης ἡλικίας προσήρχοντο εἰς τὰ ἐν ταῖς πλατείαις γυμνάσια μὲ τοὺς κούκκους των. Ἐνθυμοῦμαι ἀκόμη τὴν ἀρειμάνιον φυσιγνωμίαν τοῦ κ. Ρόκκου Χοιδᾶ πρωτοστατοῦντος ἐν ταῖς σειραῖς τῶν ἐκγυμναζομένων πολιτῶν, ὅστις μὲ τὸν κούκκον εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ μὲ τὴν γενειάδα του ἦτο παρόμοιος πρὸς τοὺς ἀπορμήτους ἐκείνους Κιρκασιανούς ἀσχηγούς τοῦ Κουκάσου.

Ὁ κούκκος ἐγένετο τὸ πολεμικὸν ἐμβῆμα. Ἐκαστος ἐφιλοτιμεῖτο νὰ τὸν ἐπιδεικνύῃ. Καὶ συνέβη τότε τὸ παράδοξον φαινόμενον νὰ θεαθῶσι μυριάδες κούκκων εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πρωτεύουσος ἐν μέσῳ χειμῶν!

Πλὴν ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς μετὰ τριήμερον ἄλθοξον ἐκτὸς τῶν συνόρων ἀπουσίαν ἐπέστρεψεν ὀπίσω. Ἡ ἀθυμία κατέλαβε τὰς ψυχὰς. Ὅπλα δὲν ἐδόθησαν εἰς τοὺς πολίτας καὶ οἱ παραμεληθέντες πρὸς στιγμὴν παντοειδεῖς χειμερινοὶ πῖλοι ἀνέκτησαν βαθμηδὸν τὴν θέσιν των ἐπὶ τοῦ εἰρηνικοῦ κρανίου τῶν πολιτῶν.

Οἱ κούκκοι περιῆλθον τότε εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν ἐπαναστατῶν καὶ ἤρχισεν ἡ πολυδάκρυς ἱστορία τῶν πετωματικῶν. Εἰς τὰς ἀφηνεΐας, εἰς τὰς ζυθοπωλείας, εἰς τὰς ὁδοὺς, εἰς τὰς πλατείας πανταχοῦ ἔβλεπέ τις ἐπαναστάτας πεζοὺς ἢ ἐποχουμένους, μὲ τὴν φουστανέλλαν, μὲ τὰ τσαρούχια, μὲ τὸ καλῶς ἐφωδιασμένον σελῆχι περὶ τὴν ὀσφίν καὶ μὲ τὸν ἀπαραιτήτον κούκκον, ἀντικαταστήσαντα τὸ φέσιον. Πολλοὶ τῶν ἀρνηφίλων τούτων, ἀνδρείας λίαν προβληματικῆς, ἐθεώρουν ἀπαραιτήτον νὰ ἐπιδειξῶσι τὴν εὐζωνον πολεμικὴν αὐτῶν ἀναβολὴν καὶ περιήρχοντο πᾶσαν τὴν πόλιν ἀπὸ τῶν Πατησίων μέχρι τῶν στενωπῶν τῆς Πλάκας ἀποχαιρετίζοντες καὶ ἀσπαζόμενοι ἐν συγκινήσει ὅσους καθ' ὁδὸν συνήντων γνωστούς. Ἐπειτα μετὰ διήμερον παρέλασιν συνήθως ἀπεξεδύοντο τὴν πανοπλίαν, περιεβύλλοντο ταπεινὰ ἱμάτια τῆς ἐργασίας καὶ ἀνελάμβανεν ἕκαστος τὰς πεζὰς εἰς τοῦ καθημερινοῦ βίου!

Καὶ οἱ κούκκοι τί ἐγέναν; Ἀγνοῶ· ἀλλὰ προχθὲς εἰς θεώμην παρελθόνοντας τοὺς ἐφένδρους δὲν ἐνθυμοῦμαι τίνας ἐπαρχίας, διέκρινα μετὰ τοῦ πλήθους τῶν φεσίων, τῶν σκιαδίων, τῶν μανδηλίων καὶ τινὰς τῶν ἱστορικῶν ἐκείνων κούκκων ἄχρους, μαδημένους, τίς οἶδε μετὰ ποίαν ὀδύσειαν περιπεσόντας εἰς τὴν κατοχὴν τῶν σημερινῶν των κυρίων!

Ἡ θεὰ αὐτῶν ἐξήγειρεν ἐν ἐμοὶ τὰς ἀνωτέρω ἀναμνήσεις.

††

Δὲν τὰς ἔγραψα ὁμῶς διὰ νὰ τελέσω τὸ μνημόσυνον τῶν κούκκων· ὄχι. Τὰς ἔγραψα διὰ νὰ συγκρίνω τὰς δύο ἐποχὰς.

Τὰ γεγονότα τῶν τελευταίων ἐτῶν μᾶς ἐσωφρόνισαν. Ἡ

έθνική συνείδησις σήμεραν έγκρατής και πεπειραμένη απο-
κρούει όμοφώνως τὰ άτακτα και άσύντακτα κινήματα, απο-
κρούει τās στρατιωτικές ψευδεπιδείξεις, διότι θεωρεί πάντα
ταύτα άτελέσφορα και έπιβλαβή.

Πάσα ή πεποιθήσις του έθνους συγκεντρούται επί του γεν-
ναίου ήμων στρατού και εις τās τάξεις αυτού έξαποστέλλει
πάσα έπαρχία μετ' ένθουσιασμού τὰ τέκνα της.

Καλώς έπραξεν ή εύγενής νεότης του Πανεπιστημίου, κα-
λώς έπραξαν τὰ φιλοπάτριδα μέλη των σωμάτων προτι-
μήσαντα την ήθελουσίαν έν τῷ στρατῷ κατέταξιν από την
διάσπασιν των έθνικων δυνάμεων διά της δημιουργίας αυτο-
διοικήτων λόγων και φαλάγγων. Καλώς έπραξαν άποφυγόν-
τες τούς στρατιωτικούς περιπάτους, τὰ έπιδεικτικά γυμνά-
σια, τὰ έξωτερικά έμβλήματα, τούς κούκλους. . .

Υπάρχει παροιμία λέγουσα ότι ένας κούκλος δεν κίχνει
την άνοιξιν. Το 1878 μάς έδίδαξεν ότι ένας κούκλος δεν
κίχνει τον πολεμιστήν!

Ηρώδης ο Αττιεύς

+++++

ΑΠ' ΟΛΑ

Έν τῷ μέσῳ των έξαιρετικων γεγονότων της έποχής δεν
πρέπει νά παρέλθῃ άπαράτηρητος και ή επάνοδος του γνω-
στού άγγλου προσηλυτιστού Σώμμερβιλ. Ο αιδεσιμώτατος
ιεραπόστολος ακούσας φαίνεται τόσον λόγον γενόμενον περί
συλλαλητηρίων και ύπαιθριων άγορεύσεων και διαδηλώσεων
ένταυθα ένόμισε φαίνεται ότι εύρεν επί τέλους τον καιρόν
του. Η άφιξις αυτού ένέβαλεν εις μεγάλην ταραχήν τον κ.
Σιγάλαν, όστις ήθεάθη άνησύχως περιπολῶν κατά τὰ περί
τούς Στύλους μέρη.

++

Αί παιδρότητες του ένθουσιασμού:

Προχθές αί ήχοι της Νεαπόλεως άντελάλουν καθ' όλην
την νύκτα την φωνήν παραπλανηθέντος έφείδρου, όστις μετά
γενναίαν σπονδήν έν οίνοπωλείῳ έξέχυνε τον πατριωτικόν πό-
θον του διά της έπαμένης κραυγής:

— Ζήτω και του πόλεμου! . . .

++

Σκηνή Ιστορική.

Έν τῇ όδῳ Σταδίου λωποδύτης άρπάζει το χρηματο-
φυλάκιον διαβάτου. Παρατυχών όμως άστυνομικός κλητήρ,
— και άς πιστεύσωσι δι' αυτήν την φοράν οι άναγνώσταί
μας το άπίστευτον τῇ αληθείᾳ τουτο, — τον βλέπει από του
άντιθέτου πεζοδρομίου και αρχίζει νά τον καταδιώκῃ. Και
επί τινι μὲν καιρόν ο πρώτος εκέρδιζε δρόμον. αλλά μετ'
όλίγον ο κλητήρ ήρχισε νά τον καταφθάνῃ και ήτο έτοιμος
νά τον συλλάβῃ οτε ο κινδυνεύων βιομήχανος συλλαμβάνει
αυτός μεγαλοφυᾶ έμπνευσιν. Διαθαίνων πρό της εισόδου του
στρατολογικου συμβουλίου, εισέρχεται και έγγραφεται εις τον
κατάλογον των έφείδρων.

Ο κλητήρ μένει ακόμη με άνοικτον στόμα!

++

Ο Ζωντόβουλος τόσον είνε εξηγριωμένος κατά των Δυ-
νάμεων διά την όπισθόβουλον και επαμφοτερίζουσιν προς
ήμάς πολιτικήν των, ώστε προχθές υπέβαλεν άναφοράν προς
το ύπουργείον των εκκλησιαστικων, δι' ης έξαιτερείται νά δια-

ταχθῇ όπως εις το έξῆς μή ψάλλεται πλέον την τεσσαρχο-
στήν έν τοις ναοις το Κύριε των Δυνάμεων.

++

Την προτεραίαν της εκδόσεως του προηγούμενου φύλλου
του Άστους εις των συντακτων αυτού συναντάται μετά φί-
λου του.

— Αϊ! και πότε 'δγαίνει;

— Αύριο.

— Και πόσο το φύλλο;

— 15 λεπτά.

— Καλή τιμή! αλλά θα σᾶς κόβῃ το τραμβάι! . . .

++

Νεόνυμφος κύριος παρατηρεῖ μετ' εκπλήξεως και τρόμου
ότι μόλις από του πέμπτου μηνύστου γάμου των ή κυρία του
δεικνύει διαθέσεις και διαστάσεις νά τῷ διωρήσῃ άπροσδόκη-
τον και πρωιμότατον κληρονόμον. Τουτο τον έμβάλλει εις
βαθείας σκέψεις και σπεύδει εις ιατρόν τινα όπως τῷ ζητήσῃ
πληροφορίας και εξηγήσεις.

— Α!, τῷ λέγει ο ασκληπιάδης, δεν είνε τίποτε! Αυτό
μόνον εις την πρώτην γέννα συμβαίνει. . . .

+++++

Είδοποιούνται από τουδε οι κ. κ. συνδρομηταί της
πρωτευούσης, των επαρχιων και του έξωτερικού ότι
όφείλουσι νά πληρώσωσιν άνυπερθέτως την συνδρομήν
των μετά την παραλαβήν του τρίτου φύλλου.

Αιτούμεν συγγνώμην παρά των κ. κ. συνδρομητων
όσοι τυχόν έλαβον βραδέως το α'. φύλλον ένεκα άνω-
μαλίας επελθούσης περί την διανομήν, διαβεβαιούμεν
δὲ αυτούς ότι ή τοιαύτη άταξία δεν θα επαναληφθῇ εις
το έξῆς.

ΠΟΥ ΚΕΙΤΑΙ Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ;

Που κείται ή Ανατολική Ρωμυλία; που είνε τα σύνορα
της Μακεδονίας; που είνε τα σημεία ένθα πιθανώς μέλλει
ν' άγωνισθῇ ο ελληνικός στρατός; Όλα ταύτα δύναται κα-
θεῖς νά μάθῃ άντι μιᾶς δραχμῆς αγοράζων τον νεωστὶ εκδο-
θέντα παρά του λιθογραφίου Κόλμαν χάρτην της Μακεδο-
νίας σαφέστατον και εύωτότατον.

ΤΟ ΑΣΤΥ ΣΥΝΙΣΤΑ ΤΟ ΑΣΤΥ

Δεν είνε γρίφος, είνε αλήθεια. Το ΑΣΤΥ ή ήμετέρα έφη-
μερίς συνιστᾷ Το ΑΣΤΥ το όμώνυμον αυτή πιλοπωλείον το
νεωστὶ ιδρυθέν έν τῇ όδῳ Σταδίου άντικρύ του καταστήμα-
τος της Πιστωτικής Τραπεζης. Εις τās σημερινās στιγμάς
ότε προπάντων καθεῖς πρέπει νά φροντίζῃ διά το κεφάλι του
είνε άναπόφευκτον ν' άναγνώσκῃ το ΑΣΤΥ και νά προμηθεύῃ-
ται πῖλους από το ΑΣΤΥ.

++ Έκ του Τυπογραφίου των Αδελφον Παρρι ++